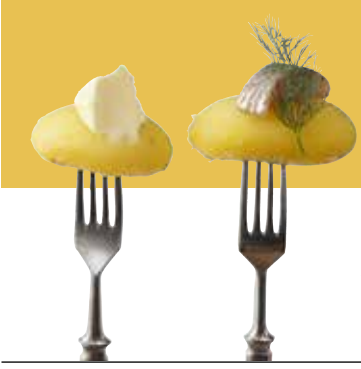

Simppele suupala. Silli ja vainokare kruunaavat uuden perunan. **Sivu 17**

Helsingin henki. Etyj:n juhlapöydässä muistellaan idän ja lännen lähentymistä 40 vuotta sitten. **Sivu 16**

Aikaa lapsille. MTK:n koulutusjohtajan vapaa-aika kuluu lasten miekkailuharrastuksen parissa. **Sivu 15**

Isältä tyttäreille

Vain joka kahdeksas maatila menee perheen sisäisessä sukupolvenvaihdoksessa tyttäreille. Parikkalalainen Jonna Myllys innostui jatkamaan kotitilaansa, kun hän löysi isännäksi sopivan puolison.

.....
PARIKKALA (MT)
Viime kesänä **Jonna Myllys** sanoi sen vanhemmilleen ääneen. Sitä ennen

hän oli pyöritellyt asiaa avopuolisonsa kanssa joensuulaisessa vuokra-asunnossa puolivakavissaan.
Päätöksen loppuunviemistä vauhditti tukiehtojen tiukentuminen, ja parikkalalaisen tilan uusi emäntä hyppäsi isänsä saappaisiin vuodenvaihteessa.
”Yksin en varmaan olisi tähän ruvennut. Ajatus alkoi tuntua hyvältä heti, kun löysin miehen, jota tilan jatkaminen kanssani kiinnosti”, 24-vuotias Myllys kertoo.
Ratkaisu on maatilojen tytöille tyypillinen. Vain joka kahdeksas tila menee perheen sisäisessä sukupolvenvaihdoksessa tyttäreille. Se johtuu emännyyttä ja tilan jatkamista tutkineen **Maarit Sirenin** mukaan ainakin osittain siitä, että sukupolvenvaihdos

tulee ajankohtaiseksi liian aikaisin.
”Siinä vaiheessa moni kokee elämänsä olevan vielä kesken, jos ei ole puolisoa ja perhettä. He ajattelevat, etteivät selviä yksin”, Itä-Suomen yliopistossa yhteiskuntamaantieteen dosenttina työskentelevä Sireni selittää.
Pojat ovat hänen mukaansa rohkeampia. He ajattelevat selviävänsä töistä siitäkin huolimatta, ettei perhettä ole.
Sireni haastatteli 2002 julkaistuu väitöskirjaansa mautiloilla kasvaneita naisia, ja ainakin tuolloin moni kertoi katuvansa sitä, ettei ollut ryhtynyt kotitilansa jatkajaksi.
”Kun puoliso oli löytynyt ja osoittautunut työteliääksi ja pystyväksi, naisten mielestä olisikin ollut mahdollista ryhtyä viljelijäksi.”

Potkuja ei tarvitse pelätä
Viitisenkymmentä lehmää lähtee oitis kohti koivikkopolulle vievää porttia, kun nuori emäntä pujauttaa sähköaidan välistä laitumelle. Lehmät ovat tottuneet Myllykseen, onhan tämä ajanut niitä koko ikänsä. Pikkuhiljaa ne ovat tottuneet **Jori Nenoseenkin**, joka käy sulkemassa portin viimeisen lehmän jälkeen.
24-vuotias Nenonen ei ole maatilan kasvatti tai agrologi vaan sulkavalaisessa rivitalossa kasvanut puuseppä, joka irtisanoi itsensä huonekaluliikkeestä muuttaakseen avopuolisonsa mukana tämän lapsuudenkotiin.

[jatkuu seuraavalla sivulla](#)